

Kolumne ▼ Zoran PANOVIĆ NIKAD NEDELJOM ▼ Svetislav BASARA FAMOZNO ▼ Duško BOGDANOVIĆ MEDI(J)OLOGIJA	Ponedjeljak ▼ Gordana LOGAR SUOČAVANJA ▼ Miloš VASIĆ SLUŽBENA BELEŠKA ▼ Ruža ĆIRKOVIĆ MOJ IZBOR	▼ Boris JAŠOVIĆ IZ KORNERA Sreda ▼ Safeta BIŠEVAC RESETOVANJE ▼ Borivoj ERDELJAN IZA SCENE	Četvrtak ▼ Dragoljub PETROVIĆ ŽVAKA U PEPELJARI Petak ▼ Nataša B. ODALOVIĆ VOSTANI SERBIE ▼ Nikola TOMIĆ POLITIČKI FIKS	▼ Zlatko PAKOVIĆ INTELEKTUALAC U TRANZICIJU Subota ▼ Dragan VUJADINOVIĆ OBRNUTA EKONOMIJA ▼ Aleksej KIŠJUHAS DRUŠTVOSLOVLJE	▼ Borka PAVIĆEVIĆ GLAVA U TORBI ▼ Vladimir JOKIĆ SVETLOSTI POZORNICE ▼ Božidar MANDIĆ PORODICA BISTRIH POTOKA
	Utorak ▼ Cvijetin MILIVOJEVIĆ I TOME SLIČNO				

28/04/2013 18:22

Da li državne visokoškolske ustanove nude studentima bolja znanja od privatnih

Znanja brzo zastarevaju

Autor: Dr Marko Carić

Lično sam mislio da su državni fakulteti jači u oblasti nauke, a onda sam ustanovio da profesori na privatnim fakultetima po broju objavljenih radova na SSCI i SCI listi nimalo ne zaostaju za profesorima državnih fakulteta, a neki u tome čak prednjače.

Često čujem da profesori državnih fakulteta kao prednost ističu činjenicu da se državni fakulteti duže studiraju, i na osnovu toga traže neke privilegije, što je najblaže rečeno - čudno.

Jer, ako student po deset puta izađe na ispit pre nego što ga položi, onda profesor treba da se zamisli nad kvalitetom sopstvenog rada i da se zapita zašto ne ume studentu da prenese znanje i da ga osposobi da položi ispit bez maltretiranja, poniženja i straha? I šta će biti sa mladim čovekom koji iznuren i izmoren izađe sa fakulteta, da li će imati energiju da gradi karijeru, ili će u realan poslovni svet ući sa uništenim samopouzdanjem i osećanjem da mu više nije ni do čega? Imao sam sreću da studiram na odličnom državnom fakultetu, sa kojim inače imamo divnu saradnju, i zato nisam sklon da fakultete delim na državne i privatne, već na dobre i loše. U principu, prednost privatnih fakulteta je što su fleksibilniji, lakše rešavaju pitanja i probleme studenata, lakše ostvaruju kontakte i realizuju odluke, otvoreniji su za saradnju sa ustanovama u zemlji i inostranstvu.

Internacionalizacija, mobilnost studenata ka fakultetima u svetu, zajednički projekti sa inostranstvom su inače pokazatelji kvalitetnog rada svakog fakulteta, bez obzira da li je državni ili privatni. Studenti i državnih i privatnih fakulteta treba da budu svesni da sa završetkom studija ne prestaje njihova edukacija, naprotiv, po mnogo čemu period učenja i borbe na tržištu tek predstoji i na njima je da maksimalno iskoriste znanja i sposobnosti koje su poneli sa fakulteta. Mi to stalno ističemo, i naglašavamo da pravilo celoživotnog učenja važi ne samo za studente, već i za profesore. Znanja brzo zastarevaju ako se ne inoviraju, i zato naši profesori imaju obavezu da objavljuju naučne radove. A kada studenti vide da i profesori uče i treniraju svoja znanja, prihvate to kao nešto sasvim prirodno.

Cilj naših fakulteta je da dobijemo svršene studente spremne za polaganje pravosudnog ispita, za uključivanje u posao i za izazove koji ga čekaju. Profesori imaju proaktivan odnos, oni uče studente, ali i razgovaraju sa njima, pomažu im da odaberu put koji je u skladu sa njegovim interesovanjima i sposobnostima. Za mladog čoveka je bitno da odabere oblast koja ga zanima i da upiše fakultet koji će mu pružiti dobru osnovu za uspešan start u poslu, a manje je bitno da li je to državni ili privatni fakultet.

Zalažem se za to da se napravi baza univerzitetskih profesora, i da se zna koliko ko ima naučnih radova na SCI listi, kakve je uspehe postigao u praksi, jer ne može neko svoju veličinu graditi na tome što obara studente na ispitu i napada privatne fakultete, a nije se dokazao ni u nauci ni u praksi.

Takođe treba napraviti bazu svršenih studenata iz koje se jasno vidi koliko su brzo studenti našli posao, koliko ih je položilo pravosudni ispit, gde oni danas rade i koliko su zadovoljni onim što im je fakultet pružio. Samo na osnovu egzaktnih činjenica moguće je rangirati fakultete, a kada će se to dogoditi ne znam. Zasad, treba dozvoliti Komisiji za akreditaciju da mirno radi svoj posao, ne treba im otežavati jer oni se trude da se ispoštuju svi kriterijumi, i da akredituju one fakultete koji to zaslužuju.

Autor je predsednik saveta Fakulteta za ekonomiju i inženjerski menadžment, generalni menadžer Pravnog fakulteta za privredu i pravosuđe u Novom Sadu i profesor na ova dva fakulteta